St Joseph's Hss Kallody

Little Kite's
2023-24

Chief Editor	:	Smt. Jaquiline K J (Headmistress)
Staff Editor	:	Dr.Golda Louis (L.K.M)
Student Editor	:	Leon Shaj P

Editing Team

Muhammed Sahal
Shahsiya Fathima
Devangana

പ്രിയ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കേവലമായ
അറിവുകളുടെ വിനിമയത്തിനപ്പുറം വിവര വിനിമയ
സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ സങ്കേതങ്ങൾ പരമാവധി
പ്രയോജനപെടുത്തി അറിവിൽ നിന്ന്
തിരിച്ചറിവിലേക്ക് പറന്നുയരാൻ നമ്മുടെ കുട്ടി
പട്ടങ്ങൾ ക്ക് എല്ലാവിധ ആശംസകളും
നേരുന്നു.വാക്കുകളായി വർണങ്ങളായി
"നിങ്ങളുടെ തൂലികയിൽ നിന്നും ഉയർന്നു വന്ന
'ZOOM IN' ഇനിയും കൂടുതൽ ഉയരങ്ങളിൽ കൂടുതൽ
വേഗത്തിൽ കൂടുതൽ വർണാഭയോടെ
ഉയർന്ന് പറക്കട്ടെ..

Smt. JAQUILINE K J
HEADMISTRESS
SJHSS KALLODY

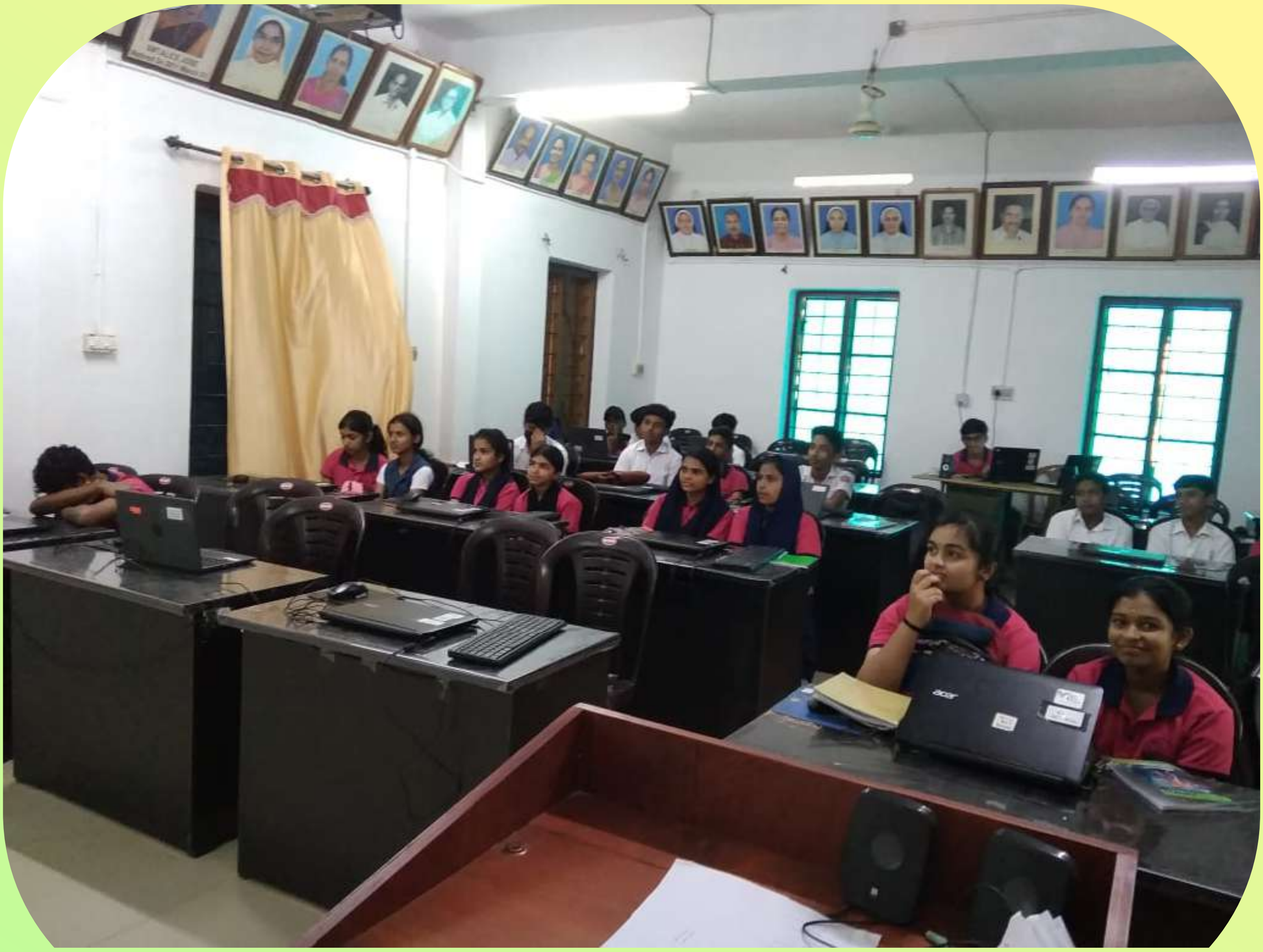

What is Space?

The area just outside Earth's atmosphere is known as space, commonly known as outer space. The Kármán Line, which is roughly 100 kilometres or 62 miles above the Earth, is where space officially begins.

There is no oxygen in space, unlike on Earth, which is why astronauts must travel in high-tech spacesuits. This also implies that there is no air in space to scatter sunlight and create a blue sky as we have on Earth. Space is a vacuum, meaning it is absolutely devoid of any substance, such as air, making it absolutely quiet and dark. Since sound is transmitted by air molecules, it is impossible for sound to exist in space without them. Dave was at a party and eating his candy bar quietly in a corner, sitting on the grass in the park, and clutching the candy bar softly but firmly in his left palm. Dave was a quiet child and he rarely talked to anyone. He does not like running like other kids and making noise.

He preferred to sit quietly in a corner and read a book, watch a movie, or, in this case, enjoy a candy bar. The other kids liked Dave, but because of his quiet nature turned some of them off. That day Dave unwrapped the candy bar and was about to take the first bite when he noticed lights above him. He was surprised when he looked up as it was a spacecraft descending from the sky. Someone from the landed UFO spoke to Dave in an unexpectedly friendly tone: “Greetings, Earth Human. My name is Gygar and I am from the planet Ramzok many, many lightyears from here.” That was Alien. He said that his people had been observing Earth for one thousand years. He further added,” we (Aliens) have not been happy with what we have seen.

Half of you are starving, while the other half are obese. Ninety-nine per cent of you work like dogs to maintain the lifestyle of the one percent who have all the money. You go to war with people who have a slightly different interpretation of books written aeons before any of you were ever even born. We have therefore decided that, for the good of the universe, your planet will be destroyed. Listening to this the little boy Dave was silent for a little period. His six-year-old shoulders were suddenly bearing the weight of the universe, and he wasn't sure he was equal to it.

In fact, he genuinely considered sobbing and fleeing, which is usually a smart idea when confronted with something terrifying, but Dave assumed it would be considered a forfeit, and Gygar would blow up the Earth. So, while he pondered his options, he looked down at his hands. That's when he had an epiphany and stretched his left arm. Confused, Gygar opened one of his right hands and allowed the little human to place something brown in his green palm, half-covered by a plastic wrapper. Dave pretended to eat while explaining to the alien what he should do with the candy bar. Gygar shrugged and took a bite of chocolate. The Alien Gygar was stained with the taste of candy bars. He kept on eating another bite of the chocolate. Gygar exclaimed, "This is the most amazing dish I've ever tasted!" He asked Dave "And you claim you make it here on Earth?".

Dave smiled and nodded. Ginger said that he needs that candy bar again and again and if they destroy the earth He would not be able to have candy bars. So Gygar returned without destroying earth and kept visiting Earth to eat chocolate.That's how this peaceful young guy saved the planet while also introducing chocolate to the farthest reaches of the universe.

Sandra Sajesh
X - E

Theresa Manoj

X - E

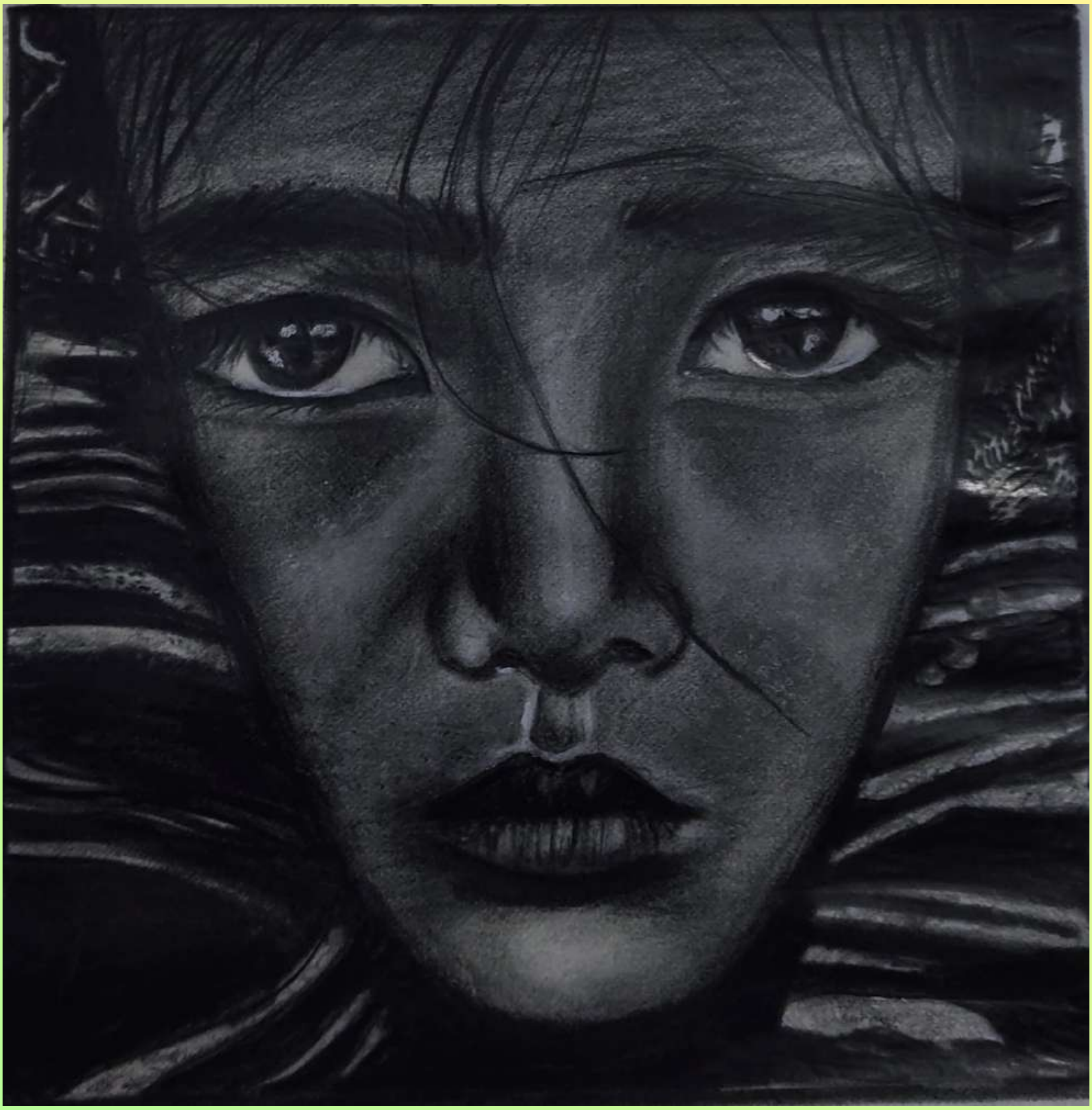

Ann Mariya Babu

X - E

പിന്നിലെ ശക്തി

ർർർ............ർർർ........... അലാറം സൗണ്ട് കേട്ട് മനു ഉറക്കത്തിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റു. സമയം ഒൻപത് മണി ആയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്പതരയ്ക്ക് ഓഫീസിൽ എത്തണം.ഒരു അമേരിക്കൻ കമ്പനിയിലാണ് മനു ജോലി ചെയ്യുന്നത്. അവൻറെ ഓഫീസിലേക്ക് മുക്കാമണിക്കൂർ ദൂരമുണ്ട്. സമയം പോയതു കൊണ്ടുതന്നെ ഭക്ഷണം പോലും കഴിക്കാതെ ശഡ പടെ മാറ്റിയിറങ്ങി.പെട്ടെന്ന് ഊബർ വിളിച്ച് ഓഫീസിലേക്ക് പോയി. പോകുന്ന വഴിയിലാണ് പാർപ്പിടം ഇല്ലാത്ത ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി യാചിക്കുന്ന ഒരു അമ്മയെയും മകനെയും കണ്ടത്. മകൻ എന്തോ ഒരു സാധനത്തിനു വേണ്ടി വാശിപിടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.പക്ഷേ ആ അമ്മയ്ക്ക് അവനത് വാങ്ങി കൊടുക്കാനുള്ള കാശ് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.അവൻറെ വാശികൊണ്ട് അവനത് വാങ്ങിച്ചു കൊടുക്കാതിരിക്കാനും ആ അമ്മയ്ക്ക് കഴിയുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. നിവർത്തിയില്ലാതെ ആ അമ്മ ആരുടെയൊക്കെയോ മുന്നിൽ പോയി കാശിനുവേണ്ടി യാചിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.പലരും കണ്ടു ഭാവം നടിച്ചില്ല പലരും എന്തൊക്കെയോ കൊടുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു ആരൊക്കെയോ ചീത്ത പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.ആ പാവം സ്ത്രീ അതൊന്നും നോക്കാതെ തൻ്റെ മകനുവേണ്ടി വീണ്ടും വീണ്ടും പലരോടും ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ദിവസങ്ങളോളം ഭക്ഷണം കഴിക്കാത്തതിന്റെ ക്ഷീണം ആ അമ്മയുടെ മുഖത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു പക്ഷേ അതിനൊന്നും മനസ്സ് കൊടുക്കാതെ തന്റെ മകനുവേണ്ടി നെട്ടോട്ടം ഓടുകയാണ്.അത് കണ്ടപ്പോൾ മനുവിനെ അവന്റെ കുട്ടിക്കാലമാണ് ഓർമ്മ വന്നത്. അച്ഛൻ അവൻറെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ മരിച്ചു പോയിരുന്നു.മനു ജനിച്ച് മൂന്നു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ അവൻറെ അമ്മയ്ക്ക് മാരകമായ അസുഖം പിടിപെടുകയും കിഡ്നി നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു.അവൻറെ അച്ഛൻ അമ്മയ്ക്ക് കിഡ്നി നൽകാൻ തയ്യാറായിരുന്നു.അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഓപ്പറേഷൻ ഇടയിലാണ് അച്ഛൻ മരിക്കുന്നത്.മനു എപ്പോഴും വിചാരിച്ചിരുന്നത് അച്ഛൻ മരിക്കാനുള്ള കാരണം അമ്മയാണെന്നാണ്. അവന്റെ അമ്മയ്ക്ക് അവനെ ഭയങ്കര ഇഷ്ടമായിരുന്നു. പക്ഷെ അവൻ അതൊന്നും മനസിലാക്കിയിട്ടില്ലായിരുന്നു. മനുവിനെ പഠിപ്പിച്ച് വലിയ നിലയിലെത്തിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അമ്മയുടെ ഏക ആഗ്രഹം. പക്ഷെ അവൻ തന്റെ അമ്മയുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളോ ബുദ്ധിമുട്ടുകളോ മനസിലാക്കിയില്ല. തനിക്ക് വലിയൊരു ജോലി ലഭിച്ചപ്പോൾ അതിലേക്ക് എത്താൻ സ്ഥഹായിച്ച തന്റെ അമ്മയെ വൃദ്ധാസദനത്തിൽ കൊണ്ടാക്കി. അമ്മയെ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയില്ല.

സാർ...... സാർ...... ഓഫീസെത്തി. ഡ്രൈവറിന്റെ ശബ്ദം കേട്ട് മനു ചിന്തകളിൽ നിന്നും ഞെട്ടിയുണർന്നു. അവന് തന്റെ അമ്മയെ കണ്ട് ക്ഷമ ചോദിക്കാൻ തോന്നി. അന്ന് തന്നെ ലീവ് എടുത്ത് നാട്ടിലേക്ക് പോയി. വൃദ്ധ സദനത്തിൽ ചെന്ന് അമ്മയെ തിരക്കിയപ്പോഴാണ് ഒരു മാസം മുമ്പ് മരണപ്പെട്ട വിവരം അറിഞ്ഞത്. ആ വാർത്ത അവനെ തളർത്തി.' കണ്ണില്ലാത്തപ്പോഴാണ് കണ്ണിന്റെ വില മനസിലാവുക' എന്ന ചൊല്ലിന്റെ ആശയം അന്നാണവന് മനസ്സിലായത്.

Hiba Fathima

VIII - C

****

When I See a Star

There is so much choas
And I wonder
Why I am lost in the crowd
But when I look at the sky
I see them shinning
No complaints no whining
I watch the stars
Their struggle their ears
Their struggle all right
Their battle and fight
To just make a plearing sight
Stars shoot down to earth
To brighten the sky
But we see their worth
We know they try
They suffer in the darkness all the time
They burnt themselves to make the shine
They fall down to earth
So we could make a wish
To make dreames come true
To get oneself the wings
So just that a girl can wonder and sing
Tiwingle tiwingle...
So that she can wonder and wonder
Be lost in mountains
Or some hilly plains
Or sometimes being a sailor
To be able to find its way
And one day _just shine altogether
Be a bright star with a bright virtue

Anitta Nixon

X - E

Abina Shaji

കാടിനെ തൊട്ടറിഞ്ഞൊരു യാത്ര

ഒരുപാട് തവണ തിരുനെല്ലിയൽ പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒരിക്കൽ പോലും തിരുനെല്ലി ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഈ അവധിക്കാലത്ത് പോകാൻ കഴിഞ്ഞു.ബ്രഹ്മഗിരി കുന്നുകളുടെ താഴ്വാരത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന മനോഹരമായ തിരുനെല്ലി ക്ഷേത്രം.

മാനന്തവാടിയിൽ നിന്ന് ഏറിയാൽ ഒരു മണിക്കൂർകൊണ്ട് എത്തും. ചുറ്റും വനങ്ങളാണെങ്കിലും ഇടക്കിടെ ആൾതാമസം ഉണ്ട് അവിടെ താമസിക്കുന്നവരുടെ പ്രധാന ജോലി കൃഷിയും കന്നുകാലി വളർത്തലുമാണ്. പലപ്പോഴും യാത്രക്കാരുടെ ഒരു ആശ്വസത്തിനായിട്ടുള്ള ഒരു കടയാണ് കുട്ടേട്ടന്റെ ചായക്കട.

തോൽപ്പെട്ടിയിൽ നിന്ന് തിരുനെല്ലിയിലേക്ക് തിരിയുന്നിടത്താണ് ചായക്കട. വളരെ സ്വാദേറിയ ഉണ്ണിയപ്പത്തിന് പേരുകേട്ടതാണ് ഈ കട. പൊതുവെ ഈ വഴിയിൽ പോകുന്നവർ അറിഞ്ഞും കെട്ടും ഈ കടയിൽ കയറാറുണ്ട്. ഈ കട കണ്ടെത്താനും അത്ര ബുദ്ധിമുട്ടില്ല.പോകുന്ന വഴിയിൽ ഇരുവശവും മുളങ്കാടുകളും അകത്തേക്ക് പേരു പോലും കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്ത വയനാടൻ കാടിന്റെ ആഴവുമുണ്ട്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് മാനുകളും കുരങ്ങുകളും കാടിന്റെ അരികുകളിൽ അവയുടെ ഭക്ഷണം ആസ്വദിച്ച് നിൽക്കുന്നതും കാണാം. സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞാൽ യാത്ര അൽപം അപകടം നിറഞ്ഞതാണ്. വഴിയരികിൽ ആനകളും കാട്ടുപോത്തുകളും ഉണ്ടാവാറുണ്ട് ചിലപ്പോൾ ഒറ്റക്കായും കൂട്ടമായും കാണാം അവരെ ശല്യപ്പെടുത്താതെ വേണം മുന്നോട്ട് പോകാൻ .

ആദ്യം തൃശ്ശിലേരി അമ്പലത്തിൽ പോയി കഴിഞ്ഞു വേണം തിരുനെല്ലി അമ്പലത്തിൽ പോകാൻ എന്നാണ് ഐതീഹ്യം. നാലു മലകളുടെ ഇടയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതാണ് തിരുനെല്ലി ക്ഷേത്രം. കല്ലുകൊണ്ട് നിർമിച്ച ക്ഷേത്രമാണത്. ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്ന് മാറി തെല്ലു അകത്തേക്ക് നടന്നാൽ പാപനാശിനി മുന്നിൽ ഒഴുകുന്നത് കാണാം. ഒരിക്കലും ഈ അരുവിയിലെ ഒഴുക്ക് നിലയ്ക്കാറില്ല എന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത് നീണ്ട അരുവിയാണിത്. കാലു മുട്ടിച്ചാൽ കാലിൽ നിന്നും കയറി തുടങ്ങുന്ന തണുപ്പ് തലച്ചോറിൽ വരെയെത്തി നിൽക്കും. പാപനാശിനിയുടെ അടുത്ത് പാറയുടെ ഒരു അടിയിൽ ക്ഷേത്രം ഉണ്ട് .ഗുണ്ഡികാ ക്ഷേത്രം. ആ ഗുഹയിലൂടെ പോയിട്ടാണ് പണ്ട് കൊട്ടിയൂർ അമ്പലത്തിൽ വിളക്കു കത്തിക്കുന്നതെന്നാണ് വിശ്വാസം. രാത്രിയിലെ യാത്ര തടസ്സമുള്ളതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ കൂടുതൽ സമയം നിൽക്കാതെ തിരിച്ചു വീട്ടിലേക്കു വന്നു. ഇനി ഒരിക്കൽ നേരത്തെ പോയി എല്ലാ കാഴ്ച്ചകളും കാണണം എന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം.

Aswathi K S

ഒരിക്കൽ കൂടി

ജീവിതമേ! നീ എന്നെ വിണ്ടും വിണ്ടും
മോഹിപ്പിക്കുന്നുവോ
ഞാൻ എന്ന എന്നെ മറന്ന്
പോയിരുന്നുവല്ലോ ?.....
വീണ്ടും എന്തിനാണീ മോഹം
ഉണങ്ങിയ മരത്തിലെ ഒരില മാത്രമായിരുന്നില്ലോ
ഞാൻ
ഇനി ഒരു തളിരില ആവാൻ കഴിയാതെ
പൊഴിയാൻ നിന്നതല്ലേ ഞാൻ പെട്ടെന്ന് പെയ്ത
മഴയിൽ വീണ്ടും ഒരു തളിരിലയായ് തന്നെ
പുതുജന്മംഇനി എൻ വിധിയിൽ എൻ വാശിയിൽ
അതിലാണെൻ വിജയം ഞാനിതാ ഒരിക്കൽ കൂടി
എന്നിലെ പുതുനാമ്പിനെ അറിയുന്നു.....
അതിലാണെൻ സന്തോഷം എന്നിലെ
ആഹ്ലാദം .... ഇനി എൻ വഴിത്താരിൽ എനിക്ക്
എന്നെ അറിയാം അതാണ് എന്റെ തിരിച്ചറിവ്
നന്ദി ......! നന്ദി ....! ഞാൻ ഞാനായിരിക്കുന്നു.....

ഹാനിയ ഫാത്തിമ
VIII - D

മഞ്ഞുതുള്ളി

ഉറക്കമുണർന്നു വരുന്നവരുടെ മനസ്സിനെ ഉന്മേഷമുള്ളതാക്കാൻ പറ്റിയ വിധത്തിലുള്ളവയാണ് പ്രഭാതത്തിലെ കാഴ്ചകളോരോന്നും. പുലരിക്കാഴ്ചകളുടെ മനോഹാരിത വർണിക്കുന്ന കവിതയാണ് ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യരുടെ 'മഞ്ഞുതുള്ളി '. മഞ്ഞുതുള്ളിയുടെ സൗന്ദര്യത്തെ വർണിക്കുകയാണിവിടെ.പ്രഭാതത്തിൽ ഓരോ ഇലത്തുമ്പിലും കുഞ്ഞുസൂര്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന മഞ്ഞുതുള്ളിയുടെ നൈർമല്യവും ലാവണ്യവും ശീതളസ്പർശവും ആർദ്രതയും ഹൃദയസ്പർശിയായി ഈ കവിതയിൽ ഉള്ളൂർ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു.

ഞങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് നിങ്ങൾ സ്വർഗത്തിലേക്ക് പോകല്ലേയെന്ന് മഞ്ഞുതുള്ളിയോട് കവി അപേക്ഷിക്കുകയാണ്. രത്നകിരീടം ചൂടിയ റാണിമാരായാണ് മഞ്ഞുതുള്ളികൾ പതിച്ച പുൽനാമ്പുകളെ കവി കൽപ്പിക്കുന്നത്. ആനന്ദബാഷ്പവും പുഞ്ചിരിയും പൊഴിച്ചുകൊണ്ടാണ് മഞ്ഞണിഞ്ഞ പൂക്കൾ നിൽക്കുന്നത്. താഴ്ന്നവരുടെ പേരിൽ ഇത്രമേൽ ആർദ്രതയുള്ളത് മറ്റെവിടെ കാണാനാണെന്ന് കവി ചോദിക്കുന്നു. രാത്രി മുഴുവൻ നിദ്രയിലാണ്ടുപോയതിനാൽ മഞ്ഞുതുള്ളികൾക്ക് ആദിഥ്യം നൽകുവാൻ വൈകിപ്പോയല്ലോ എന്ന് കവി ദുഃഖിക്കുന്നു. മഞ്ഞുതുള്ളികൾ അർഘ്യങ്ങളായും പുല്ലും പൂവും ആദിഥെയരായും മാറി കവിക്ക് ആതിഥ്യമരുളുകയാണ് ചെയ്യുത്. വിൺമങ്ക ഭൂമിക്കു ചാർത്തിക്കൊടുത്ത ഈ നിധി കാണുന്നവർക്ക് മറ്റുള്ള സമ്പത്തെല്ലാം നശ്വരങ്ങളായി തോന്നുന്നു.

പ്രകാശത്തെ തന്നിലേക്കാവാഹിച്ച് സപ്തവർണങ്ങളാക്കി മറ്റുള്ളവരിലേക്ക് പ്രസരിപ്പിക്കുകയാണ് മഞ്ഞുതുള്ളി. മഹാന്മാരും അതുപോലെയാണ്. ലോകനന്മയ്ക്കുള്ള ദർശനങ്ങൾ തങ്ങളിലേക്ക് ആവാഹിച്ച് സ്വന്തം ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലൂടെ മറ്റുള്ളവരിലേക്ക് അവ പകരുന്നു. മഞ്ഞുതുള്ളിപോലെ സ്വയമലിഞ്ഞില്ലാതാവുകയാണ് ഇത്തരത്തിലുള്ള മഹാന്മാരും. മഞ്ഞുതുള്ളികളുടെ നൈർമല്യമാണ് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും ഉണ്ടാവേണ്ടതെന്ന് ഈ കവിതയിലൂടെ കവി ഓർമിപ്പിക്കുന്നു.

Shibila Fathima

വഴി

ഇടയൻ തൊഴുത്തിലേക്കുള്ള
വഴി കാണിക്കുന്നു..
ആട്ടുകൾ
കാട്ടിലേക്കുള്ളതും..!!

യുദ്ധഭൂമിയിലേക്കുള്ള
വഴി
ആശകൾ വെട്ടിയതാണ.!
പലായനത്തിന്റെ
വഴി
ആശങ്കകളും..!!
വഴികൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ
വഴിമുടക്കികളാണ..
കാരണം
അവ ചിന്തകളെ
നിർബാധം മേയാൻ
അനുവദിക്കുന്നില്ല....

അതിനാൽ ത ന്നെ
ഞാൻ തേടുന്നത്
വഴി വെട്ടപ്പെടാത്ത
കൊടും കാടുകളും
മഹാ ഒരു ഭൂമികളുമാണ..!!!

നിബില ഷെറിൻ
ക്ലാസ്സ് : 9 E

Kerala

Sachidev

In Kerala's embrace, where palms gently sway,
Backwaters weave tales, a tranquil ballet.

Western Ghats' green veils, a scenic delight,
Tea-scented hills, in the soft morning light.

Monsoons paint a symphony, a lush green trance,
God's Own Country, a poetic romance.

Hanna Fathima T

IX - E

RAIN

Raindrops dance on
leaves so green,
A symphony of nature, a tranquil scene.
Silver streams from clouds descend,
A liquid waltz that knows no end.

Pattering whispers on rooftops play,
Nature's lullaby at the close of day.
Each droplet weaves a tale untold,
In the poetry of rain, secrets unfold.

ALBY VARGHESE

കാലമാം നൗകയോഴികി നീങ്ങവേ

വിജ്ഞാന ദാഹിയായി കുതിച്ചിടാം.

മുന്നോട്ട് നൂതന സാങ്കേതിക വിദ്യകൾക്ക്

ഒപ്പം കരുത്തരായ തീർന്നിടാം.

നാടിൻ അഭിമാനം അയിടാം.

അക്രമം പാടെ തുടച്ച് സ്നേഹിച്ച് ഇടാം.

കൈകുമ്പിളിൽ ആയിരം അറിവുകൾ

കൊരി വിളമ്പിടാം.

..........ഇസാമരിയ

Fathima Naja

9 - E

Hanoof K V
XI - C

In the sprawling city of Alexandria, during the golden age of Hellenistic Egypt, a young scholar named Callista embarked on a quest to unlock the secrets of a fabled ancient artifact – the Celestial Astrolabe. Legends whispered that this celestial map held the power to reveal the mysteries of the cosmos and foretell the destiny of nations.

As Callista delved into dusty scrolls and consulted revered sages, she discovered a cryptic prophecy woven into the tapestry of ancient myths. The Astrolabe, said to be hidden in the heart of the Library of Alexandria, held the key to a cosmic alignment that occurred once in a millennium.

Guided by her insatiable curiosity and the call of destiny, Callista faced trials that led her through the labyrinthine corridors of the library, where scrolls of knowledge whispered ancient truths. Along the way, she formed an unlikely alliance with a seasoned explorer, Marcus, and a wise astronomer, Helena.

Their journey took them across the vast deserts of Egypt, through bustling marketplaces, and into the hidden chambers of long-forgotten temples. Pursued by a clandestine group who sought the Astrolabe for their own sinister purposes, the trio unraveled the threads of an age-old conspiracy that spanned empires.

The culmination of their quest unfolded beneath the celestial spectacle of a rare alignment, revealing the Astrolabe's true power. In a climactic moment, Callista deciphered the ancient prophecy, altering the course of history and preserving the wisdom of the ages for future generations.

The mesmerizing tale of Callista's odyssey through the ancient world, filled with intrigue, discovery, and the echoes of civilizations long past, captivated readers as it graced the pages of historical journals, preserving the legacy of an extraordinary chapter in the annals of human history.

Navami R Sajeev

9th - A

Little Kite

Once upon a time in a small village, there was a child named Lily who loved flying her little kite. Every day, she would run to the open meadow, letting her colorful kite dance in the gentle breeze. Little did she know, her simple joy would lead to a magical adventure. One day, as the sun dipped below the horizon, the kite began to shimmer with an ethereal glow, lifting Lily off her feet and carrying her into a world where dreams and reality intertwined. Together with her enchanted kite, Lily discovered a realm of talking animals, sparkling landscapes, and friendly creatures. As she explored, she learned valuable lessons about courage, friendship, and the power of imagination. Eventually, she found herself standing at the edge of the magical world, ready to return home. With a grateful heart, Lily bid farewell to her newfound friends, holding onto the cherished memories created with her little kite. The magical glow faded, but the lessons and joy remained, turning every day in the village into a new adventure for Lily and her little kite.

Muhammed Sajin ...9-D

ഓൺലൈൻ ക്ലാസും വിദ്യാർത്ഥികളും

സ്കൂൾ തുറന്നു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ മനസ്സിൽ ആദ്യം ഓടിയെത്തുന്നത് ചിറപറ പെയ്യുന്ന മഴയും പുത്തനുടുപ്പും പുതിയ ബാഗും കുടയും പാഠപുസ്തകങ്ങളും പുതിയ കൂട്ടുകാരും ഒക്കെയാണ് എന്നാൽ ആ ഓർമകളെയൊക്കെ മാറ്റിമറച്ചാണ് കൊറോണ എന്ന മഹാമാരി വന്നത്, അത് കുട്ടികളുടെ സ്കൂൾ ജീവിതം തന്നെ മാറ്റി,പുസ്തകം മാറി ഫോൺ ആയി ക്ലാസ്സ് റൂം, വീട്ടിലായി സ്കൂളിൽ പോയി ടീച്ചറുമായി രസകരമായ പഠിക്കേണ്ട കാര്യം വീട്ടിൽ നിന്ന് ഫോണിൽ പഠിക്കേണ്ട വന്നു കൂട്ടുകാരുമൊത് കളിക്കാൻ പറ്റാതായി. ആർക്കും പരസ്പരം സംസാരിക്കാനും ഇടപെഴകാനും കഴിഞ്ഞില്ല.പക്ഷെ കൊറോണ എന്ന മഹാമാരി പഠനത്തിനെ ഒന്നും ബാധിച്ചില്ല കാരണം ഓൺലൈൻ ക്ലാസ്സ് ആയിരുന്നു. പല രക്ഷിതാക്കളും കുട്ടികളുടെ പഠനത്തി ന് വലിയ പങ്കുവഹിച്ചു.അങ്ങനെ നമ്മൾ കൊറോണ എന്ന മഹാമാരിയെ തുരത്തി

Abhiram Sunil
9-E

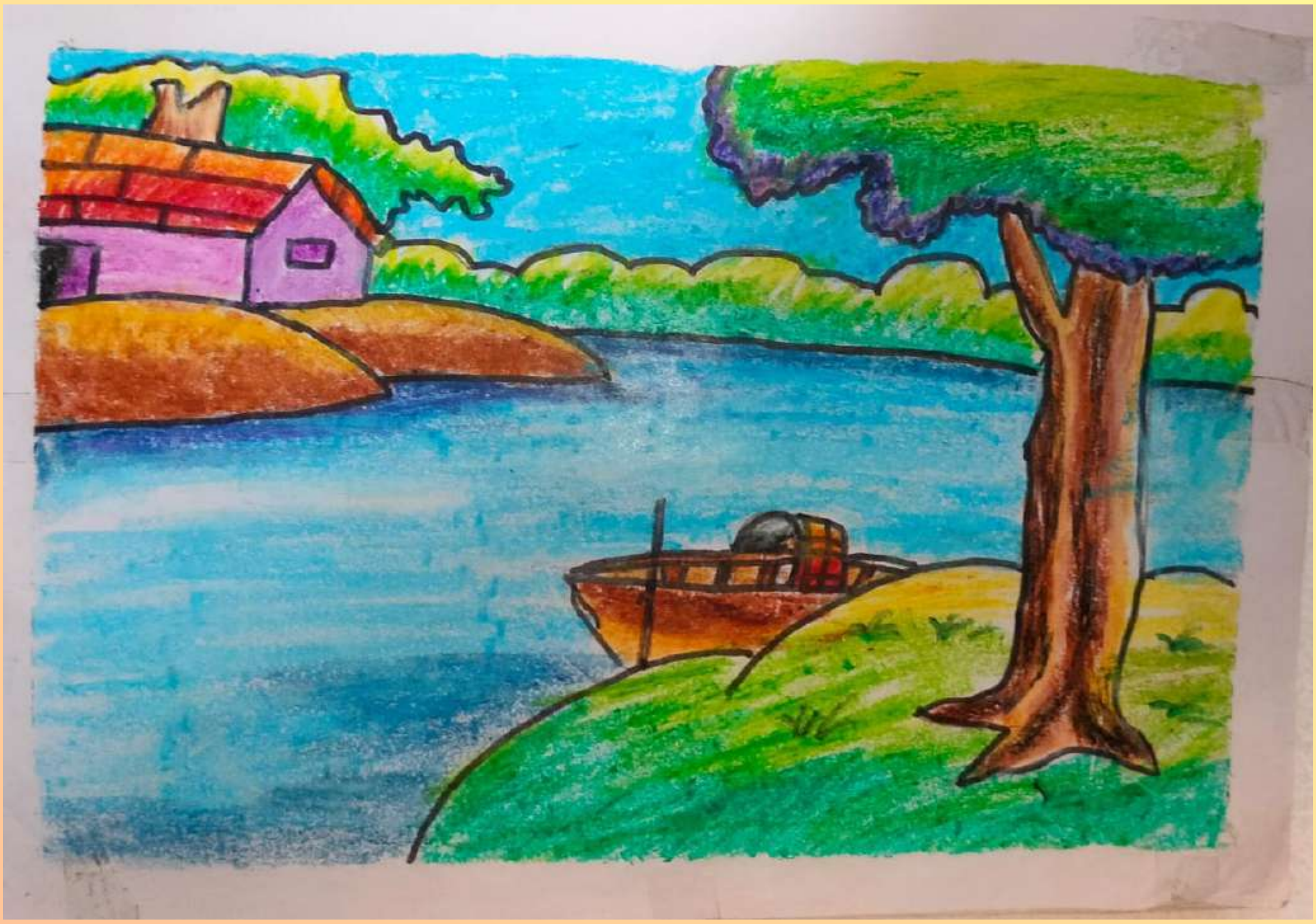

AKHULJITH **9 - D**

ലഹരി

നമ്മുടെ നാടിനെ കാർന്ന് തിന്നുന്ന മഹാവിപത്താണ് ലഹരി. രസത്തിന് വേണ്ടി അല്പാൽപ്പമായി രുചിച്ച് തുടങ്ങുന്ന ലഹരി പിന്നീട് പതിവായിതീരുന്നു ഒടുവിൽ ലഹരിക്കടിമയായി തീരുന്നു അതുവഴി മാനസികവും ശാരീരികവുമായ രോഗങ്ങൾ പിടിപെടുന്നു നന്നായി പഠിക്കുവാനോ ജോലി ചെയ്യുവാനോ മറ്റുള മറ്റുള്ളവരോട് മാന്യമായി പെരുമാറുവാനോ കഴിയാതെ വരുന്നു. ഈ പെരുമാറ്റ വൈകല്യം ആദ്യം കുടുംബ ജീവിതത്തേയും തുടർന്ന് നാടിനേയും നശിപ്പിക്കുന്നു ഈ മഹാ വിപത്തിനെ നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് മാറ്റി നിർത്താം അരുതേ ലഹരി എന്ന് ഉറക്കേ പറയാം

Leon Shaj P
9 - D

ALEENA BABU

9 - A

എന്റെ ഭാഷ

മധുരമാണെന്റെ മലയാളം
സുഗന്ധമാണ് മലയാളം
പൂന്തേനുണരും മലയാളം
മലയാളഭാണെന്റെ മാതൃഭാഷ.

അമ്മയാണെൻ മാതൃഭാഷ
സ്നേഹം ഒഴുകുന്ന ഭാഷ
മനോഹരമാണെൻ മലയാള ഭാഷ
നാവിലെ തേനാണ് മാതൃഭാഷ.

ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാടായ
കേരളത്തിന്റെ മാതൃഭാഷയാണ്
മലയാളം.
ഞാനേറെ സ്നേഹിക്കു-
ന്നൊരു ഭാഷയാണ് എന്റെ
മലയാള ഭാഷ.

ഭാഷകളേതൊക്കെ പഠിച്ചാലും
മറക്കില്ല ഞാനെന്റെ മാതൃഭാഷ.

FATHIMA SAFA
9 - E

മലയാളം

["സ്വന്തമായില്ലാത്തവൾ"]

അതെ,
മറ്റൊന്നും സ്വന്തമില്ലാത്തവൾ വേശ്യ.
ഉടലിൽ തട്ടിയ ഒരുവന്റെ
നിശ്വാസങ്ങൾ എന്നെ
തരളിതയാക്കിയില്ല.
ഒരുവന്റെ ദശനം പതിഞ്ഞു നീലിച്ചയിടങ്ങൾ സുഖമുള്ള
ചിത്രങ്ങളായിരുന്നില്ല.
എന്നിൽ പടരവേ ഒരുവൻ
ഒഴുക്കിയ വിയർപ്പുകണങ്ങൾ എനിക്ക് തണുത്തൊരു
അനുഭൂതിയായിരുന്നില്ല.
അവന്റെ ചുണ്ടിൽ നിന്ന് പരന്ന പുകപടലങ്ങൾ
ആ രാത്രിയുടെ രുചിരമായ ഓർമകൾ എന്നിൽ തീർത്തില്ല
അല്ലെങ്കിൽ തന്നെയും
വേശ്യക്കെന്താണ് സ്വന്തം?
വികാരങ്ങൾ പോലും നഷ്ടമായവൾ.!!
എങ്കിലും ഒരുവൻ വെച്ച് നീട്ടിയ കൂലിക്കൊരുനേരം
വിശപ്പകന്നൊരെൻ
പിഞ്ചിന്റെ ചുണ്ടിൽ വിരിഞ്ഞൊരു പുഞ്ചിരി ഇന്നെൻ സ്വന്തം.
അതെ,
മറ്റൊന്നും സ്വന്തമില്ലാത്തവൾ വേശ്യ

Ann Mariya Saji   9 - D

Ameen Rahen

9 - D

In a small coastal town named Harmony Bay, the echoes of global warming reverberated through the lives of its diverse inhabitants. Sofia, an environmental scientist, returned to her hometown, alarmed by the changes she witnessed. With determination in her heart, she sought to awaken her community to the impending threat.

Inspired by childhood memories of vibrant coral reefs and lush greenery, Sofia organized a grassroots movement called "Harmony for the Planet." The townspeople, initially skeptical, gradually embraced her vision. Together, they transformed abandoned lots into community gardens, fostering sustainable practices and fostering a sense of shared responsibility.

As the threat of rising sea levels became imminent, the town faced a crucial decision: to retreat or adapt. In a collective effort, they constructed eco-friendly infrastructure, embracing renewable energy sources and creating resilient coastal defenses.

Harmony Bay's story became a beacon of hope. News of their innovative approach spread, inspiring neighboring towns and even reaching international platforms. The once-skeptical townsfolk, now proud stewards of their environment, symbolized the power of local action in the face of a global crisis.

Sofia's unwavering passion and the transformative journey of Harmony Bay resonated globally, becoming a rallying cry for communities to unite in the fight against climate change. The small town left an indelible mark, proving that even in the face of adversity, collective action and a commitment to change could create a memorable story of triumph over the challenges posed by global warming.

Aashwin Vinesh

9th - C

എന്റെ അനുഭവക്കുറിപ്പ്

Devangana

9 - E

എനിക്ക് 11 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഞാനും എന്റെ കുറച്ചു ബന്ധുക്കളും കൂടി ആതിരപ്പള്ളി വെള്ളച്ചാട്ടത്തിലേക്ക് പോയി. എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്ന കാഴ്ചയായിരുന്നു ആതിരപ്പള്ളി വെള്ളച്ചാട്ടം. കരയിൽ നിന്ന് കരയിലേക്ക് പടർന്നു കിടക്കുന്ന നീലജലപ്പരപ്പ് ഒറ്റ നിമിഷത്തിൽ ഇടിമുഴക്കത്തോടെ അഗാധതയിൽ പാറക്കെട്ടുകളിൽ നിന്ന് പൊങ്ങുന്ന പുക മഞ്ഞിൻ കോട്ടയായിരുന്നു. വെൺപതയായി ഒഴുകി വീഴുന്ന വെള്ളച്ചാട്ടത്തെ പൊതിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഉയരുകയും താഴുകയും ചെയ്യുന്ന ജലദോളികൾ തിരശ്ശീല ജലത്തിന്റെ ഗതി താഴേക്കു മേലേക്ക് എന്ന മതിഭ്രമം നമ്മളിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ആദ്യമായി ഇങ്ങനെയൊരു കാഴ്ച കാണുന്നതുകൊണ്ട് തന്നെ എനിക്ക് ഇത് വലിയ ഒരു അത്ഭുതം തന്നെയായിരുന്നു. ആതിരപ്പള്ളി വെള്ളച്ചാട്ടത്തിൽ പറ്റി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത് നാമതിനെ എത്രനേരം അഭിമുഖീകരിച്ചാലും അത് നമുക്ക് പിടി തരുന്നില്ല എന്നതാണ്. അതേസമയം അതിൽ നിന്ന് കണ്ണ് പറിക്കാൻ അത് നമ്മെ അനുവദിക്കുകയും ഇല്ല. ഒട്ടനവധി സിനിമകൾ ഷൂട്ട് ചെയ്ത ഒരു അത്ഭുതകരമായ ലൊക്കേഷൻ കൂടിയാണ് ആതിരപ്പള്ളി വെള്ളച്ചാട്ടം അത് ഒരുതവണ നേരിട്ട് കാണാൻ പറ്റിയത് എന്റെ ഭാഗ്യമായി ഞാൻ കണക്കാക്കുന്നു. ഇനിയും അതിന്റെ അത്ഭുതകരമായ ഭംഗി നേരിൽ കാണുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

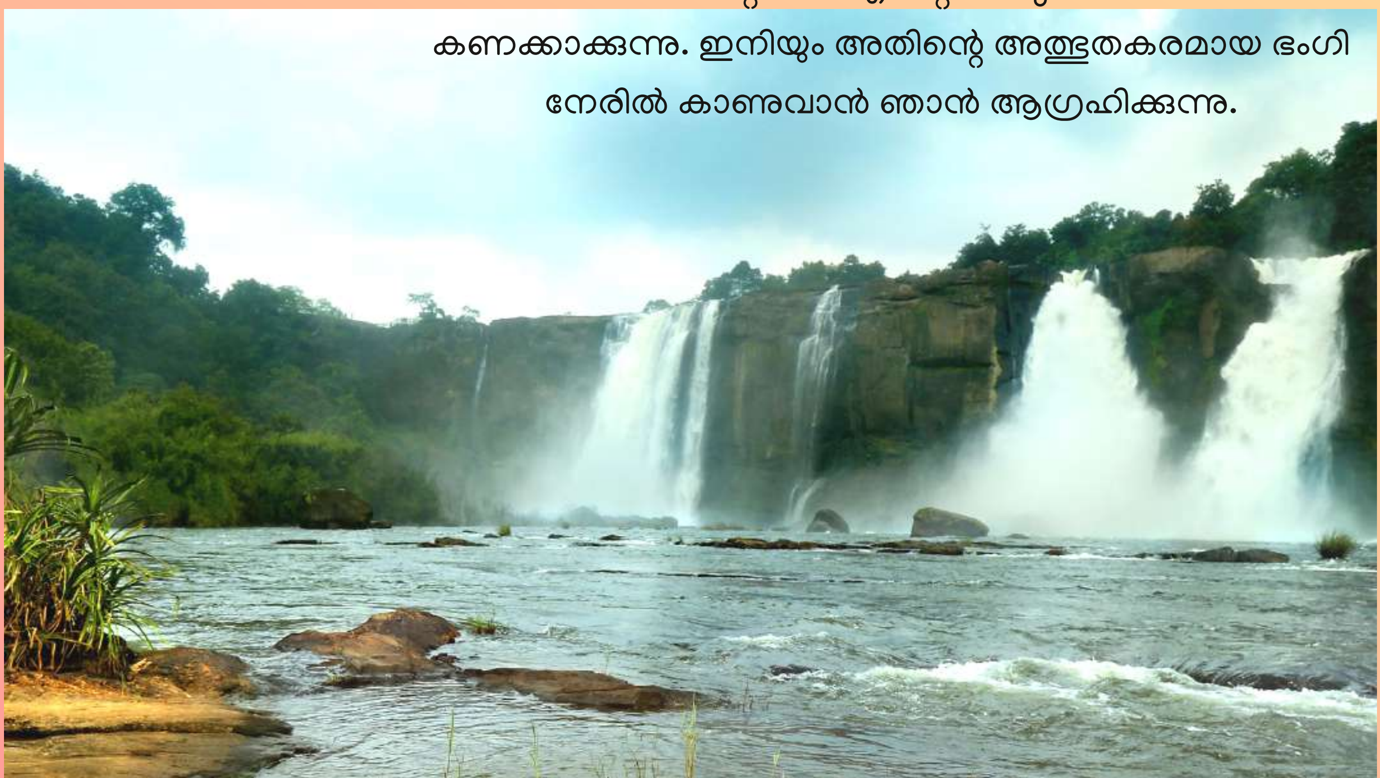

Vyga Lakshmi
9 - C

സ്വർണ്ണ കതിർ

കതിരോന്റെ
കിരണങ്ങൾ....വർണ്ണങ്ങൾ
തീർത്തോരീ പുഞ്ചപ്പാടത്തിലൂടെ....
കണ്ണിനു കുളിരേകും....
സ്വർണ്ണ കാതിരുകൾ..
കൈയാൽ തലോടി നടക്കേ.....
കേൾക്കുന്നു ഞാനാ അമ്പലക്കാവിൽ
ആറാട്ടിന്റെ തിമിർപ്പും....
ഇന്നലെ തൈപ്പിച്ച പൊന്നാടയുമിട്ടു പോകുന്നു
കണ്ണനെ കാണാൻ
കണ്ണനെ കണ്ടു ഞാൻ..... കൈ കൂപ്പി
പ്രാർത്ഥിച്ചു.....
കണ്ണും മനസ്സും നിറഞ്ഞു.

Muhammed Zameel V K
9th D

Ansteev Joseph Manoj
IX. E

രാമു നാളത്തെ INTETVIEW അറ്റന്റ് ചെയ്ത് ജോലി വാങ്ങാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പ് തുടങ്ങി.ഒരു INTERVIEW എങ്ങനെ അറ്റന്റ് ചെയ്യാം? അവിടെ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാ മായിരിക്കും?അതിനുള്ള ഉത്തരം എന്തായിരിക്കും?ഇതൊക്കെ പഠിച്ച് രാമു കിടന്നു. 9 മണിക്ക് INTERVIEW Start ചെയ്യും. രാമു 6മണിക്ക് എണിറ്റു മറ്റു കാര്യങ്ങളെല്ലാം ചെയ്ത് 7മണിക്ക് ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ എത്തി. എന്നാൽ അമ്മ ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കിയിരുന്നില്ല. അമ്മ പെട്ടന്ന് എല്ലാം തയ്യാറാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. വൈകിയതുകൊണ്ട് രാമു അമ്മോയോട് ദേഷ്യപ്പെട്ടു. ഭക്ഷണം തയ്യാറായി. സ്വന്തം മകൻ തന്നോട് ദേഷ്യപ്പെട്ടു. ആ അമ്മയുടെ കണ്ണിൽനിന്നും ഒരിറ്റു കണ്ണുനീർ വീണു. രാമു പെട്ടന്ന് ഭക്ഷണം കഴിച്ച് 7.30ന്റെ ബസിന് കേറാൻ ഓടി. എന്നാൽ, ബസ് മിസ്സായി.രാമു ആദ്യം കണ്ട ഓട്ടോയ്ക്ക് കൈ കാണിച്ചു. ഓട്ടോയിൽ കയറി. ഓട്ടോക്കാരനോട് പെട്ടെന്ന് വണ്ടി ഓടിക്കാൻ പറഞ്ഞു. കുറച്ചു ദൂരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരാൾ തന്റെ ഖർഭിണിയായ ഭാര്യയെയും കൊണ്ട് ഹോസ്പിറ്റലിൽ പോകാൻ ഓട്ടോയ്ക്ക് കൈ കാണിച്ചു. നിർത്തേണ്ട വേഗം പൊയ്ക്കോ എന്ന് രാമു പറഞ്ഞു. ഓട്ടോ അവരെ കയറ്റാതെ പോയി.തിരക്കേറിയ നഗരത്തിൽ തന്റെ ഭാര്യയെയും കൊണ്ട് നിസ്സഹായനായ ആ ഭർത്താവ് വീണ്ടും വരുന്ന വണ്ടികൾക്ക് കൈ കാണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കുറച്ചു ദൂരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വണ്ടി ട്രാഫിക് ബ്ലോക്കിൽ പെട്ടു. രാമു ചിന്തിച്ചു സമയം ഇല്ല. അവൻ വണ്ടിയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി. ഓട്ടോക്കാരന് പൈസ കൊടുത്ത് footpathൽ കൂടെ ഓടി. ആ സമയം രണ്ടു കുട്ടികൾ അതിലൂടെ സ്കൂളിൽ പോകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. രാമു ഓടി. ഒരു കുട്ടിയെ തട്ടി. ആ കുട്ടി വീണു. കുട്ടിയുടെ uniform മുഴുവൻ ചെളിയായി. സ്കൂളിൽ എത്തിയപോഴേക്കും താമസിച്ചു. താമസിച്ചതിനും, uniform ചെളിയാക്കിയതിനും ടീച്ചർ അവനെ വഴക്ക് പറഞ്ഞു. രാമു കമ്പനിയിൽ എത്തി. ആദ്യ call തന്നെ രാമുവാണ്. അവൻ അകത്തുചെന്നു. അവർ അവന്റെ പേരുവിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചു. അതിനു ശേഷം ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു:What is Life? രാമു പറഞ്ഞു:Life. We want to divide it into 2.First one: Diamond. മനസിൽ നന്മയും, സഹായ മനസ്കതയും, സ്നേഹവും ഉള്ള life 'diamond.' Second:Charcoal. മനസ്സിൽ ദുഷ്ടതയും, തിന്മയും, മറ്റുള്ളവരെ വേദനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന life 'charcoal'. അവർ ചോദിച്ചു: Then, what was you? Diamond or Charcoal? രാമു Diamond എന്ന് പറയാൻ വന്നു. എന്നാൽ അത് പറയാൻ അവന്റെ മനസ്സ് അനുവദിച്ചില്ല. കാരണം, സ്വന്തം ജീവിതത്തെ safezoneൽ നിർത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, മറ്റുള്ളവരുടെ ജീവിതം എന്താകുമെന്ന് നാം അറിയുന്നില്ല. അമ്മയുടെ കണ്ണുനീർ, ഖർഭിണിയായ ഭാര്യയെയും കൊണ്ട് തിരക്കേറിയ നഗരത്തിൽ നിൽക്കുന്ന നിസ്സഹായനായ ഭർത്താവിന്റെ മനോവിഷമം, ടീച്ചറിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും ഒരുതെറ്റും ചെയ്യാതെ അടി മേടിച്ച കുട്ടിയുടെ പിഞ്ചുമനസിലെ വേദന. ഇതെല്ലാം സ്വന്തം ജീവിതം രക്ഷപ്പെടുത്താൻ നോക്കിയപ്പോൾ സംഭവിച്ചത്. ഉത്തരം പറയാതെ വന്നപ്പോൾ INTERVIEWൽ നിന്ന് രാമുവിനെ പുറത്താക്കി. രാമു തനിയെ ഒരു Diamond ആവാൻ ശ്രമിച്ചു.

******

Aneena Mathew

9 - A

Juliet Antony

9 - A

Rasmitha T S

9 - E

[അമ്മ]

Ayisha Haniya
9-D

നൊന്തു നീ ഏകയായ
നാളുകളേറെ   തായ നീ
പ്രസവിച്ച കാത്തിരുന്നേറെ
കൈതലം
താലോലമേറ്റ താരാട്ടി
മാതാ നിന്റെ മാറിടം
തന്നെനിക്കമൃതം മാമു തീറ്റിച്ചു
നീ മാമനെ കാട്ടി

Layana
9 - A

..."കടപ്പാട് "....

Mariya Sandra

പടിഞ്ഞാറൻകാറ്റ് ഊതിപറത്തിയ
മഴമേഘങ്ങളാണ് ആ നാടിന്റെ തൊണ്ട
നനച്ചത്. വേനലിനെ ഭയന്ന് മണ്ണിനടിയിൽ
ഒളിച്ചിരുന്ന ഒരു കുഞ്ഞുചെടി തലയുയർത്തി
നോക്കി.ആ നോട്ടം, മഴമേഘത്തെയും
ചിന്തിപ്പിച്ചിരിക്കാം, വിനയത്തോടെ...
മണ്ണിലേക്ക്.... പെയ്തുതീരാൻ....
തീരത്ത് കടലാസു വള്ളങ്ങൾ
കാത്തിരിക്കയാണ്.... മഴയൊരുക്കിയ
വെള്ളക്കെട്ടിൽ തുഴഞ്ഞുനീങ്ങാൻ...
മുഖം വീർപ്പിച്ച് പിണക്കമായിട്ടൊരു
വരവാണേലും.... പെയ്ത്തിനൊടുവിൽ
ഞങ്ങൾ ചങ്ങാതിമാരാ......

കടപ്പാട് : "ചുണക്കുട്ടരായ മഴമേഘങ്ങൾക്ക് "...

WORDS OF MOTHER

Once upon a time there lived a group of birds in a forest. In this group there was a pigeon and its squabs. Three of the babies obeyed what their mother said. The youngest named chinnu don't obey and never gave any importance to it's mother's words.

One a day chinnu asked it's mother to permit it to wander in and around the forest. But she denied and told that they could go with mother on evening. But chinnu was not happy and went neglecting her mother. Suddenly a convocation of eagles saw chinnu and made a plan to catch it. Chinnu cried ,cried and cried. This movement mother came by hearing the cry . When the eagle saw its mother flew away. Chinnu and mother returned to home and said 'now you are afraid ,I told you not go along. Then chinnu told its mother that she will always obey mother's words. The pigeon and it's babies lived happily

Muhammed Sahal
9 - D

Thank You!